

b. De af advokatrådet vedtagne regler om reklamerings indgår som en bestanddel af de af rådet udarbejdede vejledende regler om god advokatskik og kollegialitet. Overtrædelse af disse regler kan ikke sanktioneres, men reglerne efterlevs i det alt væsentlige af advokaterne.

Industriministeriet har over for justitsministeriet givet udtryk for, at man af hensyn til konsekvenserne for monopolmyndighedernes arbejde ville finde det principielt uheldigt, såfremt advokatudvalgets forslag om, at der fastsættes bindende forskrifter for advokaters reklamering, gennemføres.

Justitsministeriet har bl.a. derfor ikke medtaget regler herom i lovforslaget. Advokatrådet vil som hidtil inden for rammerne af monopol- og konkurrencelovgivningen kunne vedtage vejledende regler om reklamering.

Justitsministeriet vil i lyset af de synspunkter, som advokatudvalget har anført i betænkningen, være opmærksom på, hvordan forholdene i praksis udvikler sig med hensyn til advokaters reklamering.

c. Med hensyn til advokatklageordningen har forbrugerrådet over for advokatudvalget bl.a. givet udtryk for, at advokaterne ikke selv bør behandle klager over advokater, og at den bestående klageordning efter forbrugerrådets opfattelse ikke har fungeret tilfredsstillende. Forbrugerrådet har derfor foreslået, at alle klager over advokaters virksomhed behandles af et centralt klagenævn, der oprettes af det offentlige, bestående af et ligeligt antal repræsentanter for forbrugerne og advokaterne med en dommer som formand, og således at der etableres et selvstændigt sekretariat til at undersøge og forberede sagerne. Omkostningerne til oprettelsen og driften af dette klagenævn og dets sekretariat foreslås afholdt af det offentlige. I forbrugerrådets udtalelse til justitsministeriet over advokatudvalgets betænkning peges der endvidere på, at udgifterne hertil eventuelt vil kunne pålignes advokaterne i lighed med, hvad der f.eks. gælder for bank- og sparekassetilsynets kontrolopgaver i forhold til pengeinstitutterne. Forbrugerrådet har særligt givet udtryk for at måtte tage afstand fra advokatudvalgets forslag om oprettelse af *lokale* salærklagenævn, idet forbrugerrådet bl.a. finder, at behandlingen i et centralt nævn også af disse sager vil være en mere effektiv og for samfundet billigere løsning.

Ingen af de øvrige hørte myndigheder har tiltrådt den nævnte kritik af den bestående ordning. Enkelte domstole har dog peget på, at tilliden til advokatnævnets afgørelser formentlig kunne styr-

kes, såfremt der som formand for nævnet blev udpeget en dommer.

Justitsministeriet er enig med advokatudvalget og de hørte myndigheder i, at der ikke foreligger konkrete holdepunkter for at antage, at advokatmyndighederne ikke skulle have administreret den gældende ordning på en tilfredsstillende måde. Justitsministeriet lægger imidlertid vægt på, at den klageordning, der gennemføres i forbindelse med den foreliggende samlede regulering af advokaters virksomhed, får en sådan karakter, at den i overensstemmelse med den almindelige udvikling på dette område sikrer offentlig indseende med og indflydelse på afgørelserne, og således kan være egnet til at forøge tilliden i offentligheden til behandlingen af klagesagerne.

På baggrund af det oplyste om omfanget og antallet af såvel salærklager som disciplinærklager, der behandles af advokatmyndighederne i dag, og under hensyn til disse sagers ofte komplicerede karakter, er det justitsministeriets opfattelse, at oprettelsen af en ny offentlig, selvstændig klageinstitution til at behandle dette sagsområde vil nødvendiggøre opbygning af et sekretariat af en ikke ubetydelig størrelse. Sekretariatets medarbejdere skulle endvidere være i besiddelse af betydelige faglige kvalifikationer og erfaring med hensyn til advokatvirksomhed, såfremt sagerne skulle kunne forberedes på en forsvarlig måde, og klagerne kunne få den nødvendige bistand til varetagelse af deres interesser.

Udgifterne til oprettelsen og driften af en sådan myndighed må antages at blive betydelige.

Justitsministeriet har derfor fundet det ønskeligt at der etableres en ordning, der på en gang kan bygge på den omfattende ekspertise, erfaring og arbejdskraft, som hidtil er stillet til rådighed af advokatsamfundets medlemmer, og som samtidig sikrer det offentlige en mere direkte indflydelse på udviklingen af »god advokatskik« og derved kan medvirke til at forøge tilliden i offentligheden til, at klager over advokater i alle tilfælde behandles på en fuld forsvarlig måde.

På denne baggrund foreslås det, at advokatnævnet etableres med et formandskab af dommere, således som det også har været overvejet af advokatudvalget, og at nævnets medlemmer suppleres med et antal repræsentanter for samfundet, der i kraft af deres personlige integritet og kendskab til samfundsforhold i videre forstand vil kunne tilføre nævnet en bredere viden og autoritet.

For at sikre at disciplinærsagerne kan blive oplyst med bistand på lokalt plan, foreslår justitsministeriet endvidere, at kredsbestyrelserne efter